

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio X. B. Virgo Dolorosa ab Angelo gratia plena denuntiatur, unde & nobis à Deo gratiam poterit impetrare. Emblema. Luna plena Orbem illuminans cum lemmate: Plena sibi & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO X.

B. Virgo Dolorosa ab Angelo gratiâ plena denun-
tiatur, unde & nobis à DEO gratiam poterit
impetrare.

Ave gratiâ plena. Luc. 1. 28.

Sicut sol est fons luminis, imò ipsa plenitudo lucis, à
quo cætera cœli sidera suam lucem participant; sic
Divinissimum COR JESU est verus fons lucis, ac
principium universale, à quo omnes gratiæ, velut
radij in genus humanum derivantur, ac transfundun-
tur; neque ullus gratiæ effectus in aliqua creatura reperiri potest,
quem non promeruit hoc Sacratissimum COR JESU, unde Apo-
stolus: *Quia in ipso complacuit omnem plenitudinem inhabitare, & di-*
Mater Dolorosa. **L** *lectus*

Col. 1. 19

Jo. 1. 16. Iustus Christi Discipulus : De plenitudine ejus omnes accepimus, & gratiam pro gratia, &c.

Huic mystico & Divino justitiæ Seli quàm proximè accedit B. Virgo MARIA, in cujus Sacratissimum Cor & animam ex speciali prærogativa ob dignitatem Matris DEI omnis plenitudo gratiarum
 Eccli. 24. 25. transfusa est, unde ipsa ait : *In me gratia omnis via & veritatis, in me omnis spes vite & virtutis*; hinc & ab Angelo salutatur : *Gratiâ plena, & in tantum plena*, ait Richardus à S. Laurentio, *ut ex tuo redundante totus hauriat mundus*. Et S. Bernhardus : *Plena sibi, superplena nobis, & de plenitudine ejus omnes accepimus*. Proinde pro Symbolo nostro rectè lunam plenam, & perfectam statuimus; sicut enim luna plena dominatur terræ, & obscuram noctis caliginem adeo illuminare assolet, ut homines in ea videre, iter peragere, ac res suas perficere possint, haud secus ac si dies esset; ita B. Virgo, quam S. Ephrem *lumen totius orbis* appellat, remigenis, & in nocte hujus sæculi errantibus clarâ gratiarum luce præfulget, unde Lemma;

Plena sibi, ac alijs.

Ita est ô Beatissima! verè gratiâ plena es non tibi tantum, quia
 Luc. 1. 30. *invenisti gratiam apud DEUM*, sed & nobis misellis, pro quibus intervenisti; ita Lyranus : *invenisti gratiam, inquit, non solum pro te; sed etiam pro toto humano genere*. Hinc Regius Vares, cum in spiritu prævidisset, Filium DEI ex hac intemerata Virgine incarnandum, stupore plenus exclamavit : *Inclinavit cælos & descendit, &c.*
 Hugo Card. supra quod peraccomodè ad nostrum conceptum observat Hugo Cardinalis, quod DEUS jam prius, hoc est, in primo animationis hujus Virginis instanti omnes paradisi thesauros in Cor ejus effuderit, verum cum ipse de sinu Patris in hanc terram ad redimendum humanum genus descendit, tunc ait Hugo : *Inclinavit cælos sicut vas, ut totum effunderet in Cor MARIE*; & S. Hieronymus : *Ceteris per partes præstatur; MARIE verò simul se tota infudit gratiæ plenitudo*. O Clientes Mariani, audite ipsam vestram SS. Matrem loquentem, & affectum planè materno vos, tanquam filias ad se invitantem : *Transite, inquit, ad me omnes, qui concupiscitis me, & à generationibus meis implemini*.

2. De Abigail muliere prudente & formosa perhibent sacri Regum Annales, quod gratiam invenerit in oculis Davidis irati, dum enim jam cædes, & ruinam domus Nabal spiraret, eum prudens, & lin-

græ suada mulier mirum in modum placavit, & exitium à domo sua 1. Reg. 25. 28.
 prudentissimè avertit: *cùm autem vidisset Abigail David, festinavit, &c.*

Ruth pauper illa Moabitica, quia humiliavit se, gratiam in oculis divitis Booz invenit: *Quæ cadens in faciem suam, & adorans super terram, dixit ad eum: Unde mihi hoc, ut invenirem gratiam ante oculos tuos, & nosse me dignareris peregrinam mulierem?* Ruth. 2. 18.

Esther ob raram & formæ & morum elegantiam apud Regem Assuerum præ omnibus alijs puellis oblatis gratiam invenit singulariorem, ut despectis cæteris omnibus in Reginam eligeretur: *Quæ placuit ei, & invenit gratiam in conspectu illius.* Esther 2. 9.

Et ad quid istæ gratiæ humanæ? Umbrae sunt, & ad instar fumi evanescent; MARIA autem invenit gratiam in oculis Domini, unde ad eam Archangelus: *Ne timeas MARIA, invenisti enim gratiam apud DEUM.* Et quid plus dicere poterat cœlestis ille Patronymus? *Unus Divinae gratiæ gradus, ait Doctor Angelicus, & vel minimus universis mundi divitijs & thesauris longè præstat, cùm Divinitatis sit quædam participatio, Divinae nos consortes naturæ efficiens.* S. Th. 1. 2. q. 113. a. 9. ad 2.

O anime mi! considera hîc, quantum te oporteat allaborare, ut ejusmodi Divinae gratiæ fias particeps; quid enim DEO tibi propitio nocere potest? Et si Dominus pro te, quis contra te? Timeant illi, qui gratiam DEI non habent, nec quærunt: *O quam suaviter equitat, quem gratia DEI portat!* Th. Kemp. de imit. Christ. l. 2. c. 9.

3. Progrediamur ulterius, & scrutemur Scripturas, quia ipsæ de hac veritate luculentum perhibent testimonium. Nota est illa parabola, quam Christus proponit de Muliere, quæ decem quondam drachmas habuit, ex quibus unam perdidit, quam summo exinde studio, & labore indefesso quæsit, nec antea destitit, donec tandem per accensam lucernam eam summo animi cum gaudio reperiret: *Accendit lucernam, everrit domum, & querit diligenter, donec inveniat.* LUC. 15. 4. Et nunquid, dices, operæ pretium fuit, ut unica drachma tanto studio ac diligentia inquireretur? Ad quid una drachma, quæ erat una pars uncia, nec plus valens, quàm Julium, seu Paulum Romanum, vel Regalem Hispanicum, in nostra autem moneta Germanica vix 12. Cruciferos?

Adverte prudens Lector! non vile hîc latet mysterium. Mulier illa Evangelica juxta B. Albertum M, beatissima Virgo MARIA B. Albert. M. in Luc. est, per drachmam verò amissam gratia originalis denotatur, pro parentibus nostris à DEO quondam communicata; hanc ipsi in

paradiso per peccatum perdiderunt. Quid agit beatissima Virgo? Querit diligenter, donec inveniat; in quem finem, accendit lucernam, hoc est; paravit Cor suum, tanquam lucernam ardentem, liquorem pinguisimum perfectionis infundens, jugibusque suspirijs ac gemitibus pro redemptione humani generis apud DEUM interpellans. O quoties in templo, in quo per undecim annos commorabatur, cum Moyse in cœlum ingeminavit: *Si inveni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi faciem tuam.* Et Ecce tandem hæc purissima Virgo exaudita est pro sua reverentia, venit enim de cœlo Nuncius: *Ne timeas MARIA, invenisti enim gratiam apud DEUM; ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen ejus IESUM.* O gratia super gratiam: *Hæc est illa gratia, ait S. Chrysologus, quæ dedit cœlis gloriam, terris DEUM, fidem gentibus, suam vitijs, vite ordinem, moribus disciplinam.* Proinde hæc SS. Virgo longè meliori jure, quàm mulier illa Evangelica ad amicas sibi animas exclamare poterat: *Congratulamini mihi, quia inveni drachmam, &c.* O dulcissima Virgo! omnes tibi congratulamur in unum, quia invenisti hanc drachmam perditam, gratiam videlicet Divinam, rogamusque te impensissimè indignissimi licet clientes tui, ut & nobis miseris à Filio tuo, apud quem non est impossibile omne verbum, gratiam ad omne bonum efficacem, ac tandem in morte finalem, quæ sub nullius cadit meritum, impetrare digneris: *Sit pietatis tue, ô MARIA, ait Mellifluus tuus, ipsam, quam apud DEUM invenisti gratiam, notam facere mundo, reis veniam, medelam agris, pusillis corde robur, afflictis consolationem, periclitantibus adjutorium & liberationem sanctis tuis precibus obtinendo, &c.*

4. Observemus alium ex Scriptura conceptum non minore consideratione dignum. Cùm Josias Rex pijsimus, destructis fanis & idololatriis, & combustis eorum idolis, Domum DEI hætenus magna ex parte desertam, restaurare intendisset, invenerunt Sacerdotes librum Legis intra muros templi absconditum, quem mox Helcias Sacerdos ad Sapham, & hic ad Regem detulit. Et ecce cùm jussu Regis publicè iste liber legeretur, ventum est ad minas ac penas, quas DEUS populo suo ob communissima scelera intentaverat, ad quod Rex præsentens iratum DEUM, præ mœrore & dolore animi vestimenta regia dirupit, misitque sine mora Legatos ad Holiam Prophetidem, rogans eam, quatenus DEUM desuper confuleret, sibi que exinde Divinum referret responsum. Erat autem hæc

Hol-

Holda & prudentiâ & sanctitate, & in exponendis Divinis oraculis illo ævo apud omnes venerabilis ac celebris, quæ inter alia, ubi DEUM consuluit, hoc nuncij ad Regem remisit: *Hæc dicit Dominus DEUS Israël, pro eo, quod audisti verba voluminis, & perterritum est cor tuum, & scidisti vestimenta tua, & flevisi coram me, & ego audivi, ait Dominus, idcirco colligam te ad patres tuos, & colligeris ad sepulchrum tuum in pace, ut non videant oculi tui omnia mala, quæ inducturus sum super locum istum.* Res mira! & nunquid tunc temporis intervallo adhuc in vivis erat Jeremias Propheta? Nunquid & alij viri & sanctitate, & prudentiâ celeberrimi tunc vivebant, qui futura poterant prædicere, & hoc Legis volumen Regi explicare? Quare ergo relictis viris, Rex à muliere discupit audire consilium & oraculum?

4. Reg. 22. 18.

Responder Bæza, quia Josias Rex, prævidens vindictam Divinam sibi & populo imminentem: per Holdam, mulierem sanctam & DEO acceptam benignum expectabat responsum, solent enim mulieres cor magis clemens ac benignum, quam viri habere, idè per dictam Holdam (B. Virginis MARIE typum, quæ plus quam Prophetissa fuit) non tam DEUM consulere, quam & sibi placare studuit; & pergit citatus Bæza: *Ego autem omnes monuerim, quæ volunt à DEO responsum misericordiæ accipere; ut consulant eum per MARIAM, nam longè cor ejus abest à justitia vindicativa, nec mortem peccatoris, sed vitam inquit, propter peccatores enim facta est Mater DEI.* Audite pro vestrâ consolatione Hugonem Cardinalem: *Currant, inquit, peccatores ad Virginem, qui gratiam amiserunt peccando, & eam invenient apud eam, humiliter salutando, & securè dicant: Redde nobis rem nostram, quam invenisti; nec negare poterit, se invenisse, quia hoc Angelus attestatur, ait enim, invenisti gratiam apud DEUM, &c.* Et quia gratiâ plena est, poterit sine dubio etiam suis cultoribus & amatoribus gratiam à DEO impetrare, aliàs non esset gratiâ plena. O hæretici, ô Sectarij! ah capite verbum hoc, & discite salutare MARIAM, *Rom. 16. 6. quæ multum laboravit in vobis.*

Bæza l. 1.
c. 5. §. 5.Hugo Card.
in Luc. 1.

Gen. 1. 9.

5. Desideras anime mi, plura de hac veritate argumenta? Observa. Postquam DEUS univerforum Dominus cælum & terram ex nihilo sui produxit, & nunc aquam ab arida in unum locum separavit, ingentem illum aquarum abyssum appellavit MARIA: *Congregentur aquæ, quæ sub cælo sunt in locum unum . . . Congregationesque*

tionésque aquarum appellavit maria; & cur maria? Responder ad rem
 S. Bonav. in Seraphicus Bonaventura & S. Chryfologus, MARIAM esse mare
 Spec. Virg. gratiarum, in quo mystico mari Pater æternus ob dignitatem Filij
 c. 2. voluit, ut omnes gratiæ & gratiarum omnium fluentia congrega-
 S. Chrysol. rentur in unum, quod enim cæteri Sancti habuerunt divisim, in SS.
 ser. 146. Corde MARIÆ in uno loco reperies; virtutes videlicet omnes,
 merita omnia, omnes prærogativas, gratias & charismatum dona,
 Eccli. 24. 26. ut in veritate illa dicere potuerit: *In plenitudine Sanctorum detentio*
 Hugo Card. mea. Audi rursus Hugonem Cardinalem: *Per mare*, inquit, intel-
 in Eccl. 2. 7. ligitur *Virgo MARIA*, in quo omnia flumina gratiarum & donorum
 spiritualium intraverunt cum ipso fonte; & non redundavit *MARIA*,
 id est, non intumuit per superbiam, &c.

O felix Esther, humilis & sublimis, pauper & dives, ancilla
 & Regina, de qua sacræ recensent paginae, quod, cum non voca-
 ta ad Regem Assuerum, in throno auro, gemmisque coruscante
 tunc sedentem, introisset, eumque primo aspectu terribilem, & scin-
 tillantibus oculis formidabilem fuisset conspicata, ex tanta percussa
 majestate semel, iterumque animæ deliquium passa fuerit; quod vi-
 dens Rex de folio surrexit, & extenso in eam sceptro regio, suam
 Esther. 5. 2. ei clementiam & gratiam insinuavit: *Que accedens, osculata est sum-
 mitatem virgæ, dixitque ad eam Rex: Quid vis Esther Regina? Quæ est
 petitio tua? Etiam si dimidiam partem regni petieris, dabitur tibi.*

Cæterum quod hæc Regina Esther typus SS. V. MARIÆ fuerit,
 nemo Christianorum ignorat, per quam DEUS generi humano of-
 fensus, mirum in modum & placatus, & reconciliatus est: *Inve-
 nisti enim gratiam apud DEUM.* Quod autem Esther summitatem
 aureæ illius virgæ tenuerit, & osculata fuerit, pulcherrimam ra-
 tionem assignat Doctor Angelicus: *Summitatem virgæ*, inquit, *Vir-
 go beata tetigit*, quando Filium DEI in utero concepit, & sic dimi-
 diam partem Regni DEI impetravit, ut ipsa sit Regina MISERI-
 CORDIÆ, cujus Filius est Rex JUSTITIÆ. Ex his considera
 anima Christiana, qualibus donis ac gratijs benignissimus DEUS
 SS. Cor & animam Sacratissimæ Matris suæ repleverit: *Illi enim
 quasi Matri suæ*, sunt verba Cornelij à Lapide, *Christus nihil negare
 potest: Quare summum DEI in homines post Verbum incarnatum benefi-
 cium est beata Virgo, hanc enim nobis dedit, ut per eam omnia ab ipso
 impetremus, ut ipsa nobis omnes clementiæ, Omnipotentie & Divinita-
 ti*

his thesauros aperiat, omnes gratias in eis reconditas largiatur per Filium suum.

6. O dulcissima Virgo MARIA! ô Domina totius universi! cui ulterius te comparabo? Et nunquid SS. Cor tuum illud altare propitiationis est, de quo jam pridem Iſaias vaticinatus est: Offerentur super placabili altari meo, & domum Majestatis mee glorificabo? Nota hic prudens Lector: Placabili, hoc est in altari DEUM placante; quid autem DEUM iratum magis placavit, quàm purissimum Cor MARIAE? MARIA, sunt verba Richardi à S. Laurentio, dicitur altare placationis Domini, qui placatur erga peccatores, cùm super hoc altare offerunt dona, & Sacrificia sua, &c. Hinc & ab Andrea Cretensi appellatur: Commune reconciliatorum. O peccatores omnes, dives & pauper, omnes in unum, accedite ad hoc placationis altare, ad SS. Deiparam plenam gratiâ, plenam misericordiâ; & si Paulus gentium Doctor dilectos suos Philippenses in corde suo gestasse gloriatur: Sicut est mihi justum hoc sentire pro omnibus vobis, eò quòd habeam vos in corde meo; quidò magis ô clientes! ô filij Mariani! hæc SS. Mater nostra in hac vita mortali, ac tunc demum in supremo mortis articulo vestri curam habebit? Sileat, inquit Mellifluus, misericordiam tuam beata Virgo, si quis est, qui invocatum te in necessitatibus suis sibi meminerit defuisse.

Verùm hic objectabit mihi nonnemo: Ego tenero & filiali amore prosequor beatissimam Virginem, eamque mihi in Dominam, Patronam & Advocatam, imò & in Matrem meam jam à primis vitæ annis elegi: Ego soleo in illius honorem singulis diebus Sabbathinis jejunare, Officium & Rosarium illi dicere, & hæc & illa in honorem illius facere, &c. Concedo totum; si moribus non contradicis, valde bene agis; sed præsumptuosè in illam agere, & sperare, & interim in peccatis mortalibus hære, est seipsum in gehennam præcipitare, talis enim in Sacratissimam Virginem injurius est, & duplici damnatione dignus; sicut enim Filius omne peccatum mortale detestatur, sic & Mater ejus. Cura igitur, ut semper in statu gratiæ sis, & hoc erit tibi in peculiare solatium, & in signum prædestinationis tuæ, perire enim non potest, qui B. Virgini verè devorus fuerit; audis hoc: Verè devotus?

7. Qui olim in Arca Noë, dum universale diluvium totum terrarum inundaverat orbem, inclusi erant, à generali interitu salvati sunt. MARIA, ait S. Joannes Damascenus, est vera salutis arca; in illa quæto tantùm servatæ sunt animæ, per hanc omnes, modò velint, Gen. 7. 1. S. Jo. Damasc. orat. 2. de Dormit. Virg.

lint, possunt salutem consequi. Illa ædificata fuit de lignis levigatis; hæc de virtutibus consummatis. Illa super aquas diluvij ferebatur; hæc nullius vitij naufragium sensit. Illa nec bruta animantia exclusit, sed nec MARIA peccatores, qui apud DEUM ut jumenta facti sunt, modò serio velint ad frugem, & dignos pœnitentiæ fructus redire.

Finem huic Considerationi imponat prudentissimus Salomon, qui nunc ad Imperij clavum evectus, à DEO non divitias, aut honores, nec plures provincias, aut longos vitæ annos, vel plures de hostibus victorias, sed cor docile ac prudens impensissimè petijt, ut non se duntaxat, sed & populum suum regere, omnésque suas actiones, quæ privatas, quæ publicas juxta voluntatem Divinam ordinare, ac in finem suum disponere posset: *Dabis ergo servo tuo cor docile, &c.*

O pretiosissima Virgo! tu non Cor docile, aut sapiens, ut quondam Rex Salomon, sed cor, in quo inhabitaret Gratia Divina, à DEO instantissimè postulasti; ita tuus Mellifluus: *Prudens Virgo*, inquit, *non sapientiam, sicut Salomon, non divitias, non honores, sed gratiam requirebat; & causam hujus justissimæ postulationis subjungit: Nimirum sola est gratia, quæ salvamur: Et quid nos aliud concupiscimus fratres? Queramus gratiam, per MARIAM queramus, & juxta exemplum Venerabilis Patris Spinolæ de Societate JESU per SS. COR MARIÆ queramus; quid enim aliud fuit in his terris hoc pretiosissimum Cor Virginis, quàm Magnes potentissimus, qui etiam ipsum DEUM de cælo ad se in terram potuit attrahere? Ah pientissima Domina! ô benedicta Inventrix gratiæ! trahe & cor nostrum ferreum ad te, ut per te inveniamus gratiam finalem & accessum apud DEUM, ut ali-*

quando consummato hoc vitæ cursu ab illo audire mereamur: Venite Benedicti, &c.

CON